

XELLO
časopis na ENTOU

Hudba:
Nirvana

Rozhovor s
PaedDr. Jiřím Kremlou

Majáles 2010

Rozhovor s redaktorkou
Adélou Vilímcovou

hello@rg.prostejov.cz

www.rg.prostejov.cz

Dobrovolný příspěvek

Vydání:

6

datum:

6/2010

Úvod

Milí čtenáři,

slavnostně Vám oznamuji, že časopis Hell(o) úspěšně přežil své první školní pololetí. Musím ale přiznat, že opravdu neměl lehkou cestu. Většina z jeho úspěchů se totiž zakládá právě na lidech, kteří o něj projeví zájem, obstarají si své vydání a třeba i přispějí drobnými a poté do něj zaboří nos alespoň během desetiminutové přestávky – tedy na Vás. Copak není snem každého redaktora vidět, jak skupinka lidí zaujatě diskutuje nad jeho článkem? Já myslím, že určitě ano.

V tomto čísle najdete například ohlédnutí za letošním majálem nebo rozhovor s panem profesorem Jiřím Kremlou. V rubrice Film-maniak Vás seznámíme s filmy I love you Phillip Morris a Pevné pouto.

Přeji příjemně prožité letní prázdniny.

Nela Kadaníková, šéfredaktorka



Aktuálně

Majáles 2010

Dne 7.5.2010 se třídy našeho gymnázia zúčastnily majálesu. Všichni jsme se stali součástí průvodu masek a sledovali, jak studenti 4.N a 2.V s pomocí dalších předvádějí scénku k dosažení titulu krále majálesu. Vyhlášení výsledků souboje škol předcházelo vystoupení několika kapel v prostorách nádvoří prostějovského zámku. Naše zvolené téma bylo "Bezpečný sex", při němž se mnozí z nás oblékli do bílé a pohybovali se s bičíky coby spermie. Téma sice pro triumf GJW nevyhrálo, ale náš kandidát na krále Majálesu Erik Dreksler (2.V) vybojoval se svým kostýmem antikoncepční pilulky titul nejlepší masky letošního roku. Již teď se těšíme na Majáles 2011 v naději, že budeme ještě úspěšnější než letos.

Adéla Vilímcová



Naši nepokrevní příbuzní

Rozhovor s panem profesorem

PaedDr. Jiří Krehl

1. Který sport máte nejraději?

- No... hrál jsem závodně házenou a korfbal za republiku, ale nejradši mám asi volejbal.

2. Je nějaká věc, kterou jste ještě nestihl, a teď byste to chtěl napravit?

- Chtěl bych na Mont Blanc, doufám, že to ještě stihnu.

3. Co si myslíte o současných technologiích? Umíte zacházet s nejnovějšími DVD přehrávači, počítačem či myčkou nádobí?

- Myslím, že je to docela náročné, ale jelikož máme na škole on-line třídní knihy, museli jsme se to všichni naučit. Samozřejmě ale nezvládám složité operace, co se učí studenti. A co se týče kuchyňských spotřebičů, tak v tom mám opravdu guláš. (smích)

4. Jaký předmět kromě tělocviku Vás nejvíc bavil?

- Určitě čeština, hlavně literatura, protože mám k čtení velmi blízko.

5. Máte nejoblíbenější knihu?

- Samozřejmě, ale je jich víc. Např.: Stařec a moře (Ernest Hemingway), Dobrý člověk ještě žije (Romain Rolland), Na východ od ráje (John Steinbeck), Navzdory básník zpívá (Jarmila Loukotková), Krutý slunovrat (Sidney Keyes), Přestřelka (J. Procházka) nebo tvorba F. Villona.

6. Sledujete hokej?

- Ligu ne, ale mistrovství samozřejmě ano (ne pravidelně, až od čtvrtiny).

7. Jaký máte vztah k přírodě?

- Myslím, že kladný, miluji hory (hlavně Vysoké Tatry). Chodím často běhat a jezdím na kole.

Naši nepokrevní příbuzní

8. Kde nejraději trávíte čas? Jak si představujete ideální dovolenou?

- Pokud jsem doma, tak v zahradě, a pokud mimo republiku, tak v Rakousku v Schladmingu, kam se provdala dcera.
- Rozhodně s vnoučaty v Schladmingu.

9. Kde jste vyrůstal?

- Narodil jsem se i vyrůstal v Kostelci na Hané, kde jsem chodil do školy. Zde začala i moje „sportovní kariéra“ =)

10. Co Vám bude nejvíc chybět, až odejdete?

- Mladí lidé. Dodávají mi ohromnou energii, někdy víc беру, než dávám.

11. Jaký typ obuvi upřednostňujete?

- Jednoznačně sportovní obuv.

12. Vaše nejoblíbenější jídlo?

- Italská kuchyně (těstoviny), ale také brambory a řízek.

13. Měl jste někdy vážnější úraz?

- Ano, bylo jich dost, ale nejvážnější byla tři zlomená žebra, posunutá obratle, silný otřes mozku a míchy.

14. Čím jste (byste) okouzlit ženu?

- Nejspíš povídkou či básní, kdysi jsem psal poezii. Se ženou jsme se poznali na lyžařském kurzu na gymnáziu, hodně k tomu pomohly společné zájmy (literatura a divadlo).

14. Váš nejkrásnější zážitek?

- Když jsem byl se ženou před třemi lety na fantastickém koncertě ve Vídni.

Michaela Pleváková

Rozhovor s panem ředitelem Václavem Kolářem

Jak už jistě víte, náš pan ředitel je ve své funkci posledním rokem, a tak jsme se rozhodli udělat s ním rozhovor na rozloučenou. Tímto mu také chceme poděkovat za skvělé vedení naší školy a také za to, že umožnil fungovat našemu školnímu časopisu, který by tu bez jeho podpory určitě nebyl. Co dodat? Snad bude stačit jedno velké DĚKUJEME. A teď už si přečtete odpovědi v tomto krátkém rozhovoru.

1. Kolik času denně strávíte v ředitelně? V kolik hodin vstáváte?

- Obvykle vstávám v 6.15. Do práce přiházím zhruba o půl osmé, poté znovu někam odcházím, ať už do hodiny, na radnici, nebo do jiné školy.

2. Co považujete za největší úspěch své kariéry?

- Tohle je velmi těžká otázka... Pokud jde o mou kariéru, v roce 1996 jsem neúspěšně kandidoval do senátu, nicméně jsem zvítězil v celkem jednatřiceti obcích. Mým hlavním cílem byl vždy vznik jakéhosi týmu. Za svůj úspěch vděčím spoustě lidí, hlavně rodičům, kteří mívali předplacené noviny a kupovali mi spoustu zajímavých knih.

3. Proč jste se rozhodl odejít?

- Rozhodně pro svůj věk, ono se to všechno postupně naplňuje. Už jsem o tom přemýšlel déle.

4. Těšíte se na volno, které Vás teď čeká?

- Velmi se těším, konečně stihnu přečíst knížky, na které jsem neměl čas, a také budu nejspíš chodit na procházky, starat se o zahradu. Zajímám se hodně o umění, takže určitě navštívím nějaké galerie či hrady.

5. Naše škola pod Vašima rukama nabyla vysoké úrovně. Co byste chtěl poradit novému řediteli?

- Chtěl bych, aby ujistil moje kolegyně a kolegy, že to s nimi myslí dobře a že se můžou cítit bezpečně.

6. Budete se školou v kontaktu?

- Pokud to vyjde, tak mě nový ředitel nechá příští rok učit pár hodin týdně.



Michaela Pleváková

Nela Kadaníková

Voky na Hrad

Málokomu z vás asi uniklo, že se náš tým po letech konečně probojoval do čtvrtfinále na MS v hokeji, dále do semifinále a v závěru až do vítězného finále. Když si vzpomenu na debaty s některými svými spolužáky, většina z nich naše hokejisty nejprve neviděla ani v tom čtvrtfinále, natož aby věřili v úplné vítězství. Pravda je taková, že nebýt jistého gólu v posledních sekundách, popř. úspěšných nájezdech, ke zlatu bychom vážně na bruslích nedojeli, ale sport je přece jen i o štěstí, víme?

Nedávno jsem diskutovala s ostatními o tom, jestli lze brát MS jako plnohodnotnou soutěž, zvláště v roce olympijských her. V případě OH totiž změří své síly všichni zdraví sportovci – žádný nechybí, jak je tomu u MS, neboť současně žádný z nich nehraje v Kanadě o Stanleyův pohár. Tento fakt bude nepochybně souviset s tím, proč Kanada skončila tam, kde skončila, ačkoliv na OH si vybojovala své prvenství. Kdybychom se však nechali ochudit o letošní MS, nezůstalo by nám tolik sportovních zážitků jako jindy, aspoň se tak domnívám. A vůbec ne kvůli tomu, že z něj naši vzešli jako vítězové. Letošní MS bylo totiž plné zvratů. Mám na mysli to, že s našimi hokejisty udělalo krátký proces Norsko, totéž se Slováků Německo apod.

Rozhodně bylo na co se dívat. Škoda Slováků, kteří se (typicky) viděli někde přinejmenším ve čtvrtfinále, ale chyba se vloudila. Slováci hokej všeobecně nějak moc prožívají. Když jsem v roce 2002 jela na Slovensko, třeštila jsem oči na nápis „Vítajte v krajine majstrov sveta!“, cestou zpátky to byl pro změnu text „Krajina majstrov sveta sa s vami lúči!“

Možná tam visí ještě dnes, jelikož se od té doby mistry už nestali. Ne, já mám naše bratry ráda, ale dívat se na zápas a poslouchat u toho jejich komentátory je přinejmenším úsměvné.

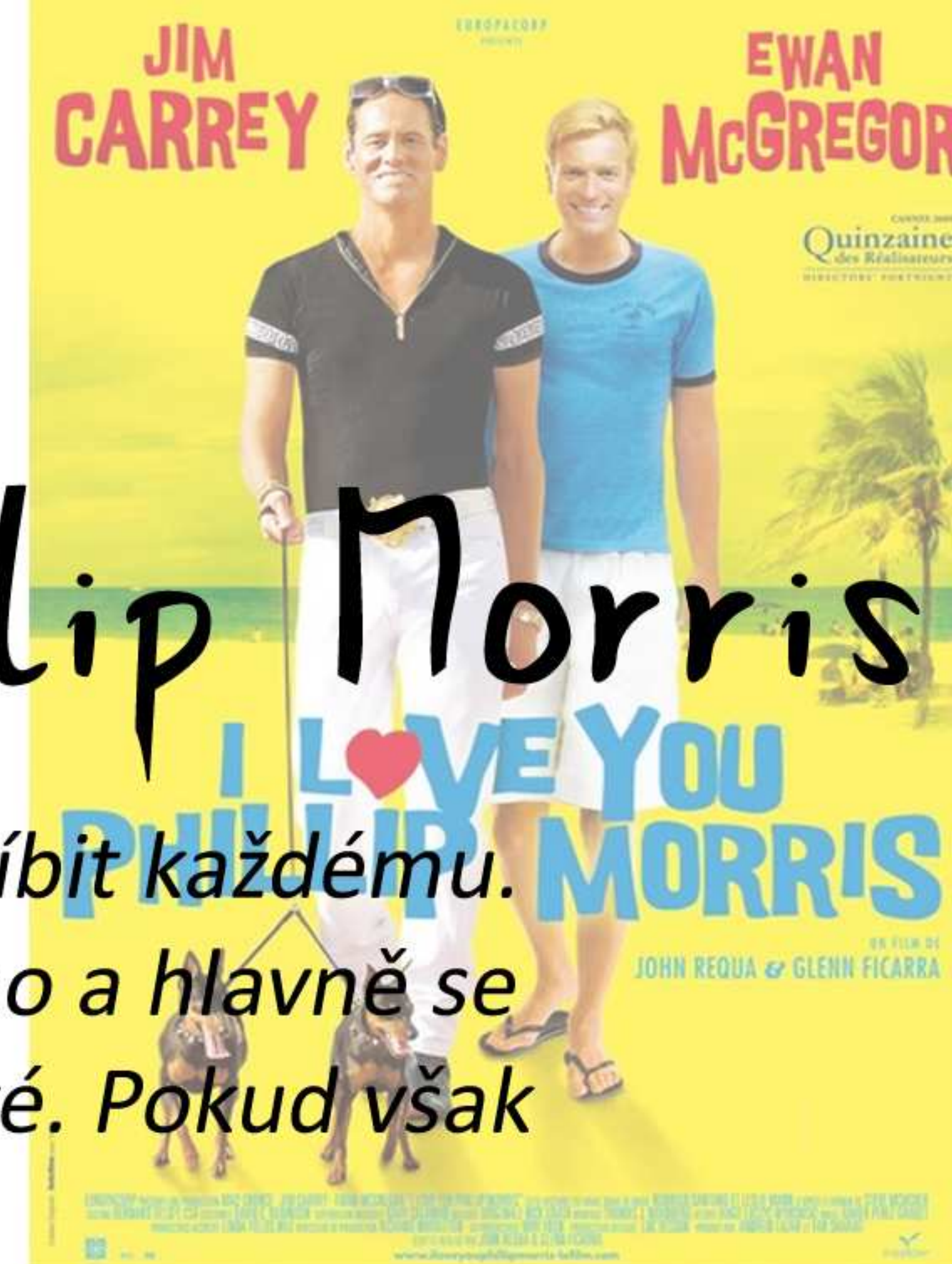
Měla bych asi dodat, že rozhodně nejsem odborník na hokej, ale už odmalička jsem k němu pasivně vedena, protože dědeček trénoval hokejové mužstvo ČSR a můj tatík hrál hokej několik let, a proto vždycky chtěl, ať se dívám, protože pak prý vyhraje. Tenkrát mě pokaždé motivoval tím, že mi slíbil v případě výhry nanukový dort, dnes MS sleduji, protože mě to baví. Je sice smutné, že se cítím být vlastencem jen při sportovních utkáních, ale také bych nemusela vůbec, což by bylo mnohem žalostnější. Pokud jde o mé aktivní pokusy hrát hokej, stalo se tak jednou, odnesla to má ruka - tím bych to uzavřela.

I když mám výhrady k tomu, jakým způsobem naše reprezentace dosáhla titulu, i tak jsem za něj jakožto hokejový fanoušek ráda. Ten faul na Jágra se mi nezdál adekvátní pěti minutám, ale pro české vítězství byl nejspíše klíčovým. Zastávám názor, že kdo neviděl poslední třetinu, nemá ponětí o adrenalinu. Při hře šesti na tři rozhodně nezačnete klimbat. A ve chvíli, kdy jsme hráli ve větším počtu my, se o nějaké „přesilovce“ vážně mluvit nedalo.

Štěstí je vrtkavé a zkrátka přálo Růžičkovi v tom, aby si užil báječnou tečku před svým odchodem v podobě vítězství. Ovšem kdyby poslední buly vyústily v gól, patrně bych se nervově zhroutila. Tomáš Vokoun ale nezklamal, a tak se můžeme radovat z dalšího zlata zapsaného do historie našeho hokejového umění. Hoši, děkujeme!

Adéla Vilímcová

I love you Phillip Morris



Hned na začátku musím poznamenat, že tento film se opravdu nebude líbit každému. Pokud na něj chcete jít, neměl by vám vadit typický humor Jima Carreyho a hlavně se musíte zbavit předsudků, jelikož hlavními postavami jsou homosexuálové. Pokud však proti nim nic nemáte, zaručeně vás film pobaví.

Steven Russel pracuje jako policista a je ideálním manželem a otcem. To však jen do nehody, kdy si uvědomí, že je gay. Odstěhuje se od rodiny, najde si přítele a kupuje mu předražené dárky. Peníze však dojdou, a tak se z něho stane ukázkový podvodník. Brzo mu na to přijdou a on je poslán do texaské věznice. Tady pozná (zdánlivě) nevinného Phillipa, do kterého se zamiluje. Pak je však přeřazen do jiného oddělení a tak utíká. Venku se vydává za falešného právníka, aby Phillipa dostal ven. Jakmile se mu to povede, chce mu zajistit komfort, a tak zase podvádí. Znovu mu na to přijdou a on se stává mistrem útěků.

Podle mě je to opravdu výborná komedie, víc než půlku filmu jsem se smála. Jestli vám nevadí, že někteří lidé jsou prostě jiní, rozhodně za to stojí si na „I love you Phillip Morris“ zajít.

Hodnocení :



Pevné pouto



Pevné pouto je dílem Petera Jacksona (Pán prstenů 1, 2, 3, King kong), kterému se podle mého názoru film velmi povedl. Hlavní postavou je 14-letá Susie Salmon, která na cestě ze školy potká souseda, ten ji vláká do podzemní klubovny, kde ji zavraždí. Po smrti se Susan ocitne na podivném místě, něco mezi nebem a zemí, odkud pozoruje rodinu a svého vraha. Život na zemi plyne, její matka uteče z domu a smysl otcova života je omezen jen na nalezení dceřina vraha a jeho potrestání. Ten odklízí důkazy a časem dostane znovu touhu zabít mladou dívku, tentokrát Susaninu mladší sestru. Susie zatím potká na místě, kde právě je, kamarádku, s jejíž pomocí přichází na spoustu věcí a odpoutává se od svého minulého života.

Film je natočen podle knižní předlohy. Jackson pěkně vyjádřil myšlenku, že mezi nebem a zemí ještě něco je a výborně to místo ztvárnil. Mě osobně Pevné pouto opravdu dojalo a zase nevím, co bych měla vytknout, takže...

Hodnocení:



Michaela Pleváhová

Znamení: Panna

Přezdívka: Addie

Oblíbený předmět: Humanitní Věk: 16 let

Třída: 3.N

Oblíbená barva: Zelená

1. Sen každého studenta se blíží – prázdniny. Co ty a prázdniny? (= plány?)

Nechci se chvástat, ale vzhledem k tomu, že si je prodloužím červnovým zájezdem do Španělska, v září se podívám do Francie a v létě mě čeká Slovinsko, tak můžu s klidným srdcem říct, že se vážně nudit nebudu. A rozhodně se těším, až něco podnikneme s přáteli!

2. Jsi spíše klidné, nebo naopak bouřlivé povahy?

Maminka o mně říká, že jsem hrozný flegmatik, ale asi by s ní nikdo z mého okolí nesouhlasil.

V tomhle jsem neodhadnutelný člověk, často se chovám opačně, než se ode mě asi očekává.

Nenávidím křivdy, takže se lehko může stát, že se vzbouřím, když něco takového zvětřím.

Dokonce mi spolužačka říká „Affík“, protože holt někdy jednám v afektu. Jindy se mnou nehne nic, což vytáčí ostatní do nepřítelů. A pak si vyberte, co je správně...?

A pokud jste se touhle otázkou ptali na mou divokost, tak ve vašem vlastním zájmu radši neodpovím.

3. Máš nějaký sen, který by sis chtěla vyplnit? (i nereálný)

Chtěla bych se věnovat psaní, i když vím, že šance projít úspěšně přijímacím řízením oboru žurnalistiky jsou kolikrát mizivé. Ale ať skončím kdekoliv, chci hlavně věřit v to, co dělám.

A úplně nejradši bych cestovala, cestovala a cestovala...

4. Jaký máš názor na povodně, které postihli Moravu a Slezsko?

Abych řekla pravdu, moc do téhle problematiky nevidím. Něco takového se ve světě děje pořád (a s horšími následky), vyhnout se tomu nedá. Každopádně je dobře, že lidé v těchto chvílích drží při sobě. Ačkoliv i to je poněkud ošidné, protože se člověk sice snaží být empatický, ale v duchu je rád, že ho netíží nic podobného.

5. Velmi by nás zajímalo, jakým způsobem se učíš do školy. Jsi ten typ studenta, co se neustále na každou hodinu učí?

To rozhodně nejsem, vždycky si vytvořím systém, se kterým by se mi učivo nemělo nakupit na sebe ale realita je „trošku“ jiná. Musím se hodně přemáhat, abych se dostala k předmětům, kterým neholduji (tzn. většinou se donutím až během noci před testem). Jakmile mě ale něco baví, jako by to snad ani nebyla moje povinnost.

6. Co ty a sport?

Chodím na hodiny power jógy, jezdím na kole, čas od času vytáhnu brusle (oba typy), v létě plavu, v zimě lyžuji. Sport je spolu se zprávami a občasnými zajímavými pořady snad jediné, na co se v televizi dívám. Většinou se tím u mě myslí tenis, hokej, snooker, basketbal atd.

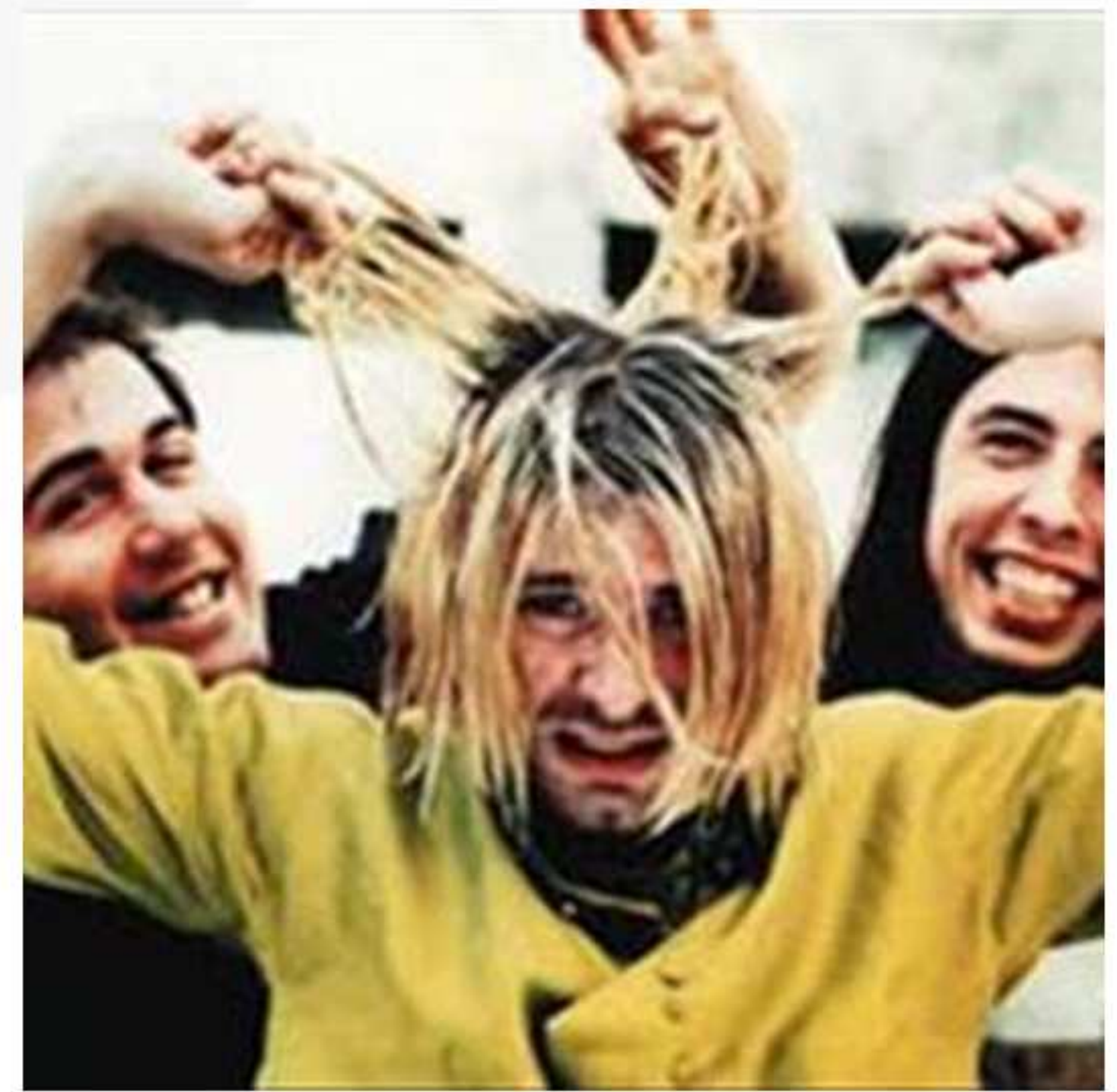
Narhéta Kolářiková

Terha Langerová



Tuhle kapelu jistě všichni znáte. A pokud si myslíte, že ne, pak jste aspoň určitě všichni slyšeli její nejslavnější píseň, „Smells like teen spirit“. Úsměvné na tom je, že Kurt Cobain, lídr, zpěvák, textař a kytarista Nirvany, tuhle píseň nesnášel.

Začneme ale od začátku. Vznikli v roce 1986, poté, co Kurt rozpustil svou první neúspěšnou kapelu Fecal Matter. S basákem Chrisem ale pořád nemůžou najít vhodného bubeníka a trvá to čtyři roky, než se u nich usadí Dave Grohl (nyní Foo Fighters). V té době už jejich koncerty navštěvovalo víc lidí, poprvé zazněl jejich výše zmíněný hit a od té doby se kapela, která byla čistě grunge, odmítala jakoukoli komerci a hrála většinou zadarmo, začala stávat stále známější a slavnější a už bylo potřeba pronajímat pro koncerty znatelně větší prostory. To Kurta velmi trápilo, protože měl rád menší kluby a kontakt s publikem, ale komerční sláva je přeci jen dostihla. Rádia se předháněla, kdo zahraje nějakou písničku od Nirvany vícekrát (zejména tedy „Smells like teen spirit“) a nahrávací společnosti se snažily z „kluků z garáže“ udělat hvězdy hudební scény. Stupňovaly se Kurtovy bolesti břicha, kterými vždy trpěl, měl tendence oddalovat se od zbytku skupiny a utápěl se v depresích a drogové závislosti. Začínal sám sebe nesnášet čím dál víc za to, že kdy snil o slavné hudební skupině, a pomalu si uvědomoval, že jeho naivní sny se značně liší od reality. Roku 1992 se Kurt oženil se zpěvačkou Courtney Love a narodila se jejich dcera Frances „Bean“. Deprese se ale stupňovaly, tlak novinářů byl neúnosný a navzdory hudebním úspěchům a tisícům prodaných alb se Cobainův stav stále jen zhoršoval.



Na začátku roku 1994, konkrétně 8. dubna, bylo nalezeno Kurtovo tělo. Smrt mu přinesla brokovnice, ale ještě před výstřelem si údajně stačil vstříknout do žil smrtelnou dávku heroinu. Okolnosti jeho smrti jsou však dodnes záhadou a lidé se dohadují, zda šlo skutečně o sebevraždu.

Tak jako tak, Nirvana byla hudební legendou a její náhlý konec přímo na vrcholku způsobil, že dodnes neztrácí pro posluchače své kouzlo, nevyhasla a stále září na hudebním nebi.

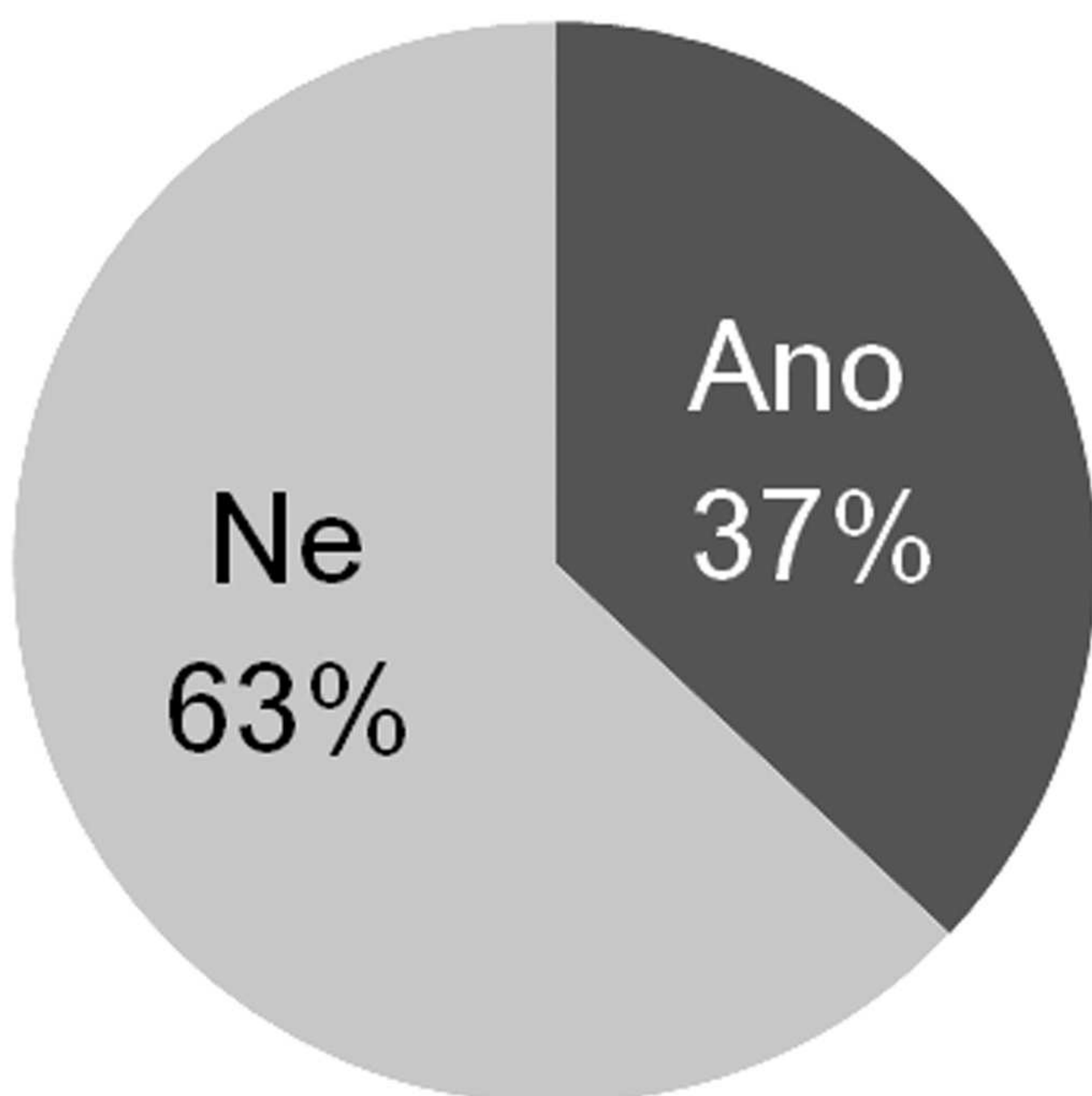


Eliška Vavrouchová



Anketa

Chtěli byste, aby se zavedly státní maturity? Přesně takhle zněla naše otázka pro tento měsíc. Většinou jste odpovídali, že ne. Párkrát jsme dokonce slyšely i odpověď, že se mají maturity zrušit úplně. My dvě bychom státní maturity rozhodně zavést nechtěly. A tady už jsou výsledky...



Lucie Kratochvílová

Denisa Šohrová

V příštím čísle

Redakce

Šefredaktorka: Nela Kadaníková

Patronka: Mgr. Hana Volencová

Zástupkyně šefredaktorky: Katka Švecová

Grafik: Michael "Mak" Formánek

Fotograf: Jakub Šimek

Korektorky: Tereza Adamcová, Markéta Koláříková

Redakce: Adéla Vilímcová, Michaela Pleváková,
Lucie Válková, Tereza Kraváková, Vojtěch Plát,
Lucie Kratochvílová, Tereza Langerová,
Eliška Vavrouchová, Denisa Šomrová,
Johana Minářová

Výtěžek z dobrovolného příspěvku putuje na konto KPŠ
RG a ZŠ města Prostějova

By Mak